PARTIET DE KRISTNES MEDLEMSBLAD NR 2/2022

PDK

PDK·magasinet

PDK med hjelpesending til Ukraina

s. 6 og 7

Når Tyskland fører en katastrofal og meningsløs energipolitikk forankret i en hodeløs klimapolitikk, så har Norge blitt det som var målsetningen også til Senterpartiet: vi har blitt Europas batteri med påfølgende prisoppgang. PDK vil derimot at vannkraften skal være en nasjonal ressurs på linje med norsk kritisk infrastruktur, og dermed ikke en ressurs for blårussen å leke med.
Leder, side 2

PARTIET DE KRISTNE
Frihet og trygghet for alle.

Kjære leser!

Gratulerer med et nytt eksemplar av PDK-magasinet, og takk til journalist Lisbeth Hoskuldsen som gjør en kjempejobb med å lage dette strålende produktet. Gjennom magasinet får du bli kjent med PDK gjennom presentasjon av saker, medlemmer, tillitsvalgte og politikere.

I dette nummeret er vi særskilt glad for å få presentere for deg PDK trailerens nødhjelpstur til Polen ved den ukrainske grensen, og nylig avgåtte fylkesleder i PDK Agder, Svein Kristiansen, sin hjelpeaksjon for å få nødhjelpsmateriell inn i Ukraina og flyktninger ut av landet. Det er fantastisk å se gleden og iveren til nordmenn i å hjelpe mennesker i nød i Norges nærområde som jo Ukraina er.

Det er uvirkelig å se en krig av denne skala på europeisk jord, en krig vi både fordømmer, men også har advart mot kunne skje. Dette er grunnen til at PDK alltid har hatt en ambisiøs forsvarspolitikk og beredskapsfokus. Et sterkt nasjonalt forsvar kombinert med en ubrytelig NATO allianse er grunnlaget for norsk trygghet, sikkerhet og fred. I 30 år har politikerne neglisjert forsvaret, om de ikke har våknet før bør de våkne nå. Ved valgene i 2023 og 2025 er det best å stemme på et parti som sier det vi mener og mener det vi sier. Da er du trygg på at vi vil handle deretter.

Globalismens konsekvenser er en åpenbar realitet i vårt land. Skyhøye strømpriser og drivstoffpriser rammer lommebøkene til folk flest og industrien. Nå er vinteren snart over, og flertallet av våre folkevalgte viser ingen vilje eller evne til å gjøre noe med dette. Det er ikke så rart. Det vi ser er de åpenbare konsekvensene av en villet politikk over flere tiår. Resultatet er en søkkrik stat og en stadig svekket økonomisk situasjon for folket. ACER førte til høyere strømpriser, selvfølgelig, og utenlandskablene som knytter oss til et større marked slår rett inn på prisene. Når Tyskland fører en katastrofal og meningsløs energipolitikk forankret i en hodeløs klimapolitikk, så har Norge blitt det som var målsetningen også til Senterpartiet: vi har blitt Europas batteri med påfølgende prisoppgang. PDK vil derimot at vannkraften skal være en nasjonal ressurs på linje med norsk kritisk infrastruktur, og dermed ikke en ressurs for blårussen å leke med. PDK vil både lete, utvinne og selge norsk ren gass og norsk olje, der skal staten og nasjonen tjene penger. Vi skal spare penger på å stanse den fullstendig meningsløse elektrifiseringen av sokkelen, noe vi ser stadig fler både i pressen, det politiske miljøet og fagmiljøene synes å våkne for. PDK vil kjempe mot utarming av befolkningen, folket skal ikke være klienter av en sterk og rik stat. PDK vil kjempe for nasjonalstaten, respekt for Grunnloven og en befolkning som lever av det vi jobber og tjener og ikke almisser fra staten.

Hvorfor PDK tenker du kanskje? Jo, fordi vi har en helhetlig politikk, og er et avklart borgerlig parti. PDK er et verdiparti. Hvilke verdier skal nasjonen bygge sin identitet og sivilisasjonsforståelse på? PDK vil hevde at det beste for Norge er å videreføre den kristne grunnvoll og fundament for vår lovgivning. Noen ganger trenger vi å stoppe opp og reflektere over det vi har hatt og har, for å vite hva vi skal ta vare på for fremtiden. Da er det på sin plass å minne om hva som egentlig er nasjonenes trygge fundament, slik vi finner det i fedrelandssalmen, Gud signe vårt dyre fedreland:

Gud signe vaart dyre Fedraland
Og lat det som Hagen bløma!
Lat lysa din Fred fraa Fjell til Strand
Og Vetter fyr Vaarsol røma!
Lat Folket som Brøder saman bu,
Som Kristne det kann seg søma!

Vil Gud ikkje vera Bygningsmann,
Me faafengt paa Huset byggja.
Vil Gud ikkje verja By og Land,
Kann Vaktmann oss ikkje tryggja.
So vakta oss, Gud, so me kann bu
I Heimen med Fred og Hyggja!

Mister vi dette, mister vi alt.

På denne grunnvoll skal vi blant annet kjempe mot bompenger og for fri bevegelse i landet slik Grunnloven sikrer, bygge familiene sterke og frie, sterke lokalsamfunn, trygge bedrifter, gode skoler, helsevesen som tar vare på de syke og en nasjon med frihet og trygghet for alle.

Er du ikke medlem enda? Meld deg inn i dag, og bli med på eventyret. I 2023 skal vi inn i enda flere kommunestyrer og fylkesting, og i 2025 er målet at PDK skal på Stortinget. Demokrati og frihet er ferskvare, den må vinnes og trygges i hver generasjon. Det er vår vakt nå.

Med vennlig hilsen

Erik Selle *partileder*

Utgiver
Partiet De Kristne
Postboks 260
4802 Arendal

Ansvarlig utgiver
Arne Husveg
Partisekretær

Redaktør
Lisbeth Hoskuldsen
redaksjonen@dekristne.no
Telefon 952 98 848

Internett
www.dekristne.no
facebook.com/dekristne

Hovedkontoret
Telefon 459 08 400
post@dekristne.no

Partileder
Erik Selle
erik@dekristne.no

Nestleder
Tomas Moltu

De Kristne Ungdom
Geir Olav Tungland
geirolav@dekristne.no

Design og layout
Synkron Media AS

PDKs konto 3207.32.61049

vopps 83246

Forsidefoto
f.v. Torbjørn Hørte, Frank Rørheim, Levi Johansen

Våre fylkesledere 2022

PDK er et landsdekkende parti med fylkeslag i samtlige av landets 11 fylker, og med gode og solide fylkesledere og fylkesstyrer. Etter at fylkesårsmøtene nå er avholdt har PDK følgende fylkesledere:

Innlandet
Roy Magne Kanestrøm f. 1973
Bosted: Sander

Agder
Ole Iacob Prebensen f. 1964
Bosted: Kristiansand

Trøndelag
Trond Skogaker f. 1962
Bosted: Tiller

Vestland
Lars-Kåre Katla f. 1960
Bosted: Mosterhamn

Møre og Romsdal
Ole Gerhard Steen f. 1951
Bosted: Ellingsøy

Oslo
Geir Olav Tungland f. 1989
Bosted: Oslo

Nordland
Arild Amundsen f. 1964
Bosted: Ørnes

Viken
Tom-André Henriksen f. 1974
Bosted: Askim

Troms og Finnmark
Arnulf Hole f. 1962
Bosted: Meistervik

Vestfold og Telemark
Bjørnar Gundersen f. 1951
Bosted: Skien

Rogaland
Knut Are Kleppe f. 1981
Bosted: Kleppe

Du kan utgjøre en forskjell

Kjære medlemmer og lesere av PDK-magasinet! Du utgjør allerede en forskjell ved at du er medlem av PDK, og du er kanskje blant dem som også er aktivt med. Men uansett om du er et passivt eller aktivt medlem, så vil jeg her og nå gi deg en utfordring. Medlemmer er en viktig kilde til partiets styrke. Det styrker vår økonomi, og gir oss makt i møte med det offentlige Norge. Tre forhold er avgjørende for innflytelse: økonomi, antall medlemmer og resultat i valg. Jeg vil derfor utfordre deg til å verve minst et medlem før sommeren. Det kan være et familiemedlem, en venn, kollega eller en i menigheten! Hvis alle verver en så blir vi dobbelt så mange, og det vil bety enormt mye.

Send en melding til redaksjonen@dekristne.no eller post@dekristne.no og fortell hvem du har vervet. **Verver du tre, og når disse har betalt medlemskontingenten, så sender vi deg et PDK-krus i posten.** La oss bli mange og la oss bli enda sterkere.

Jeg vil også igjen takke for alle bidrag, både tekst og bilder som er sendt inn og midler som gjør det mulig å gi ut magasinet. En spesiell takk til dere som annonserer og dere som støtter med større beløp:

Br. Freberg
Traktorsentralen.no
Bjørn Engen Brøyting & Transport AS
Byggmester Birkeli AS
YX Froland v/Frank Rørheim
Maleren Kristiansand v/Bjørn Voreland

Det koster å gi ut magasinet!

Har du mulighet til å bidra med kr 500 eller mer, så sender vi deg et PDK-krus i posten.

PDK-krusene og flere andre profilprodukter finner du også i nettbutikken ved å gå inn på www.dekristne.no og klikke «OM PDK».

Vi takker igjen for at du står med i det viktige arbeidet for land og folk.
PDK-magasinet har eget kontonr. 9801 28 67131, og alt som kommer inn her er øremerket magasinet.

Kos deg med PDK-magasinet og meld ifra dersom du har noe du mener det vil være interessant å dele med andre. Neste nummer kommer ut i juni.

Mobil: 95 29 88 48
eller e-post til:
redaksjonen@
dekristne.no

Lisbeth Hoskuldsen
redaktør og sekretær

Foto: Siw Reswik

www.dekristne.no
PDKs nettbutikk
er nå åpen!
Bli med på laget du også!

HELSEPASS - LIVSKVALITET ELLER LIVSKONTROLLERENDE?

Internasjonalt vaksinesertifikat ble første gang innført i 1944 med krav om kopper vaksinasjon. Det varte til 1980 da man anså kopper som utryddet. Det har også vært krav i forbindelse med gulfeber, polio og meningokokk som kan gi hjernehinnebetennelse. Covid 19 representerer likevel et skille og det er enklest å vise matematisk.
Kopper hadde en dødelighet på mellom 20 og 60%, der de overlevende ofte ble blinde på et eller begge øyne. Av mennesker som får gulfeber og går inn i den såkalt toksiske fasen dør ca. 20%. Polio var spesiell fordi den rammet barn hardt. Av et utbrudd i USA i 1952 med 57000 kjente tilfeller døde rundt 3000 og 21000 fikk paralyse. Dødeligheten for smittsom hjernehinnebetennelse ligger på 10-20%. Vaksinene som kom mot flere av disse sykdommene virket så godt at sykdommen nå nærmest blir ansett som utryddet. I tillegg ble flere av vaksinene utviklet uten noen form for statlig inngripen.

Sammenlikningen med Covid 19 og den paniske tilnærming vi har vært igjennom bør gi en flau smak i munnen. Covid 19 sin dødelighet ser i stadig større omfang ut til å ha blitt overrapportert i mange land. I Norge har den vært på rundt 0,1% og da rammet mennesker stort sett godt over 80 år. Ofte med underliggende alvorlig sykdom. Verden fikk en vaksine på tampen av 2020 som etter både 1,2,3 og 4 doser hverken hindrer sykdom, hindrer smitte eller klarer å holde tritt med virusets mutasjoner.

Mot Omikron varianten viser nyeste forskning at den overhode ikke hadde effekt i det hele tatt. Det eneste man kan vise til er at sykdomstilfeller med Delta-varianten angivelig skal ha vært mildere for vaksinerte. Om dette er ren ønsketenkning, placeboeffekt eller realitet skal det bli interessant å se om det blir gjort forskning på. Sett opp mot det vi så langt vet om bivirkninger, kan det virke som om prisen for eventuelt å få litt mildere influensasymptomer for mennesker som likevel hadde overlevd sykdommen har vært høy for flere.

Man må tørre å spørre seg som politiker om dette gir grunn for å innføre et så omfattende regime som det vi ser konturene av med EU sitt nye helsepass. Det er svært vanskelig å se at de faktiske omstendigheter forsvarer dette, og det er foruroligende de implikasjoner dette grepet gir for friheten til innbyggere i Europa. Passet vil effektivt kunne gi myndigheter påskudd til å begrense bevegelsesfriheten til mennesker. Da snakker vi ikke bare bevegelsesfrihet over landegrenser, men i mye mer inngripende former, slik som det har vært praktisert i Østerrike, hvor du nesten ikke kunne bevege deg utenfor ditt eget hjem uten et gyldig helsepass. Deltakelse på kulturtilstelninger, religiøse arrangement og sportslige konkurranser kan tas fra en, ja også mulighet til å gå på butikken.
Lovverket i EU land og Norge forsøkes nå tilpasset innføring av dette inngripende helsepasset. I de nye tilpasningene legges det opp til å kunne legitimere en sterk form for diskriminering mot mennesker som av en eller annen grunn ikke ønsker å la seg injisere med det myndighetene mener er nødvendig til enhver tid. Slike kan nå i tillegg til å miste sin bevegelsesfrihet i praksis minste sitt eksistensgrunnlag da myndighetene og i neste rekke arbeidsgiver og oppdragsgiver kan utestenge en ansatt eller selvstendig næringsdrivende fra å delta i arbeid og samtidig frata arbeidstageren lønn frem til vedkommende føler seg tvunget til å bøye av og får et godkjent stempel i sitt helsepass.

Situasjonen vi befinner oss i er svært foruroligende og den er politisk sett meget vanskelig. Bak helsepasset skal det angivelig ligge en ekteført bekymring for innbyggernes ve og vel. Dette gjør at den som er motstander av innføringen vil bli uglesett av alle innbyggere som ikke klarer å se at bak dette passet ligger en kontrollmekanisme og mulighet intet diktatur i historien engang kunne drømme om.

Jogeir Lianes
Samfunnsengasjert IT ingeniør
1. kandidat ved stortingsvalget for PDK Oslo 2021

Man må tørre å spørre seg som politiker om dette gir grunn for å innføre et så omfattende regime som det vi ser konturene av med EU sitt nye helsepass. Det er svært vanskelig å se at de faktiske omstendigheter forsvarer dette, og det er foruroligende de implikasjoner dette grepet gir for friheten til innbyggere i Europa.

PDK med hjelpesending til Ukraina

Bare en uke etter at Russland angrep Ukraina var et handlekraftig PDK på vei til Polen med en lastebil fullastet med nødhjelp til flyktningene som strømmet over grensen. Det var en hjelp som ble svært godt mottatt av lokale myndigheter i møte med store behov fra et folk på flukt.

Borgermesteren i Zamojski mellom Erik Selle og den lokale kontaktpersonen. Sjåfør Torbjørn Hørte i orange PDK-genser ved siden av menneskerettighetsjurist Marius Reikerås i blå jakke.

Torsdag 24. februar tidlig om morgenen gikk Russland til angrep på Ukraina og i løpet av dagene som fulgte strømmet flyktningene over grensene. I forbindelse med Freedom Convoy Norway, markeringen i Oslo til støtte for truckerne i Canada, hadde Frank Rørheim, PDKs handlekraftige kommunestyrerepresentant i Froland i Agder, kjøpt en lastebil og fått denne dekket med PDK profilering. Denne kjørte han rundt med i Oslo under den viktige markeringen 19. februar, noe som gav PDK svært god profilering og tilbakemeldinger.

Da PDKs gode venn og menneskerettighetsjurist Marius Reikerås tok kontakt med partileder Erik Selle med spørsmål om PDK ville være med å hjelpe polske myndigheter med å få nødvendig hjelp til lokale myndigheter, så hadde PDK allerede lastebilen. Sammen med Brit Svenningsen i Agder og Telemark Aksjonen og PDK Froland og PDK Arendal ble traileren fylt i løpet av noen timer. Med avgjørende spedisjonskompetanse og støtte fra PDK Møre og Romsdal i Ole Gunnar Kanestrøm, kom traileren seg av gårde med Colorline fredag 4. mars om morgenen. Turen gikk fint, og lørdag 5. mars møtte Erik Selle PDK Arendals sjåfør Torbjørn Hørte og juristpassasjer Marius Reikerås i Krakow.
Søndag 6. mars kjørte de til den lille grensebyen Zamojski, som ingen andre hjelpeorganisasjoner hadde kjørt hjelp inn til, men som da hadde 1000 flyktninger om dagen. Teamet fra PDK var svært imponert over organiseringen og strukturen på innsatsen fra polske myndigheter og hjelpearbeidere. Kommunen satte av et lager til disposisjon hvor brannvesenet stilte med mannskaper for avlasting, og hvor kommunen skulle sortere hjelpesendingen og porsjonere ut etter behov. Varme klær, hygieneartikler og ulltepper, dyner og sengetøy med mer var kjærkomment. Etter en enkel innsamling på sosiale medier ble omkring kr. 40.000 samlet inn til PDK Nødhjelpen. Alt gjort mulig gjennom privat initiativ og innsats.

De to sjåførene i PDK-traileren, Torbjørn Hørte (bak rattet) og Levi Johansen, sammen med Marius Reikerås.

Sjåfør på turen ned var Torbjørn Hørte, mens Levi Johansen fløy ned og sørget for at Torbjørn fikk avlastning på veien hjem igjen. Torbjørn forteller om sterke opplevelser i den polske byen Przemyśl på grensen til Ukraina. Noe av det som gjorde størst inntrykk var den store mengden med barnevogner som stod forlatt på perrongen i grensebyen, forlatt fordi det ikke var plass på togene, og perrongene der folk stod tett i tett for å komme med togene. Han forteller også at de ble stående å se på tre damer, alt for dårlig kledd i vinterkulda, som hastet mot grensen og kastet seg ned på bakken da flyalarmen gikk i byen ikke så langt unna. Og mens NRK fortalte at det ikke var behov for å sende mer klær og at klærne som kom med hjelpesendingene lå strødd utover på bakken, så ble Torbjørn og nødhjelpsteamet fra Norge vitne til at polakkene hadde gjort en god jobb med å organisere klærne som lå i kasser merket med størrelse, og om det var til herre, dame eller barn. Det gikk også folk rundt og hjalp til med å finne passende klær til de som kom over grensen og hadde reist fra alt.

Menneskerettighetsjurist Marius Reikerås (t.v.) og Frank Rørheim i full sving med å laste bilen med nødhjelp til ukrainske flyktninger.

Noe av det som gjorde størst inntrykk var den store mengden med barnevogner som stod forlatt på perrongen i grensebyen, forlatt fordi det ikke var plass på togene.

PDK-bilen fremme i grensebyen Zamojski der brannvesenet stilte med mannskaper for avlasting.

Zamojski kommune hadde satt av et lager til disposisjon for nødhjelpen fra Norge.

Mannskapet i PDK-lastebilen forteller om en velsignet tur der Herren så avgjort var med og åpnet dører som rent menneskelig skulle vært stengt. Stor takk til alle som stilte opp, også de her hjemme, Vibeke Sandåker som tok på seg å være prosjektleder, Frank Rørheim som stilte lastebilen sin til disposisjon og Brit Svenningsen som hadde nødhjelpen klar så det bare var å laste på bilen og kjøre. Takk til alle som hjalp til å laste nødhjelpen på lastebilen og takk til alle som har bidratt økonomisk, og ikke minst en stor takk til alle som stod med i bønn. PDK er partiet som ønsker frihet og trygghet for alle. La oss fortsette å be om frihet og fred for alle som er berørt av denne krigen.

Lisbeth Hoskuldsen

PDK-gjengen foran bilen etter å ha tastet 720 kartonger og sekker med nødhjelp til ukrainske flyktninger.

Israel og krigen i Ukraina

Det er dramatisk og omskiftende tider vi lever i. Det russiske angrepet på Ukraina har rystet en hel verden, og potensialet for eskalering både kontrollert og ukontrollert er betydelig. Faren for at Ukraina blir en hengemyr slik Afghanistan ble det for Sovjetunionen med uendelige lidelser for millioner av mennesker, global økonomisk destabilisering og en massiv flyktningebølge er reell. Det tredje alternativet som er å foretrekke, er en forhandlingsløsning med avslutning av krigen. Hele den globale balansen ligger i vektskålen her, og sluttsituasjonen er vanskelig å se der vi står i dag.

Kina rasler med sablene i forhold til Taiwan, og Iran kan benytte anledningen til ytterligere aggresjon i Midtøsten. En direkte krig mellom NATO og Russland vil gi både Kina og Iran et handlingsrom å utnytte. Det truer sikkerheten og stabiliteten på hele kloden.

I Profeten Sakarja 8:13 står det skrevet at Gud ville bringe jødene hjem til Israel og gjøre dem til en velsignelse. Og jeg undres på om vi ser et linjeskift i historien. Den balansegangen Israel nå håndterer er interessant. De representerer både militær styrke og en vilje til forhandlingsløsninger. På den ene siden er Israel nå involvert i samtaler mellom Ukraina og Russland i den hensikt å få avsluttet krigen. På den andre siden var Israels statsminister sammen med Egypts president al-Sisi og Abu Dhabis kronprins Mohamed bin Zayed samlet i den egyptiske badebyen Sharm el-Sheikh tirsdag 22. mars for å samtale blant annet om militært og sikkerhetsmessig samarbeid, nettopp rettet mot den felles trussel fra Iran. Det er visdom å forstå forskjellen på når man skal føre krig, og når man skal søke fred.

Allerede invasjonsdagen 24. februar kom Israels utenriksminister Yair Lapid med en kunngjøring hvor Israel fordømte angrepet på Ukraina og lovet humanitær assistanse. Samme dag uttrykte statsminister Naftali Bennett at Israel «ber om fred og ro i Ukraina». Israelske medier indikerte at dette var en koordinert uttalelse fra statsministeren og utenriksministeren for både å gi rom for fordømmelse, men også en åpning til avslutning av krigen gjennom forhandlinger. FNs generalforsamling vedtok en resolusjon onsdag 2. mars som fordømte Russlands invasjon av Ukraina som Israel stemte for sammen med 141 nasjoner i FN.

Utviklingen i etterkant har vært bemerkelsesverdig. Mens NATOs generalsekretær Jens Stoltenberg og Vesten har avvist forhandlingsløsning, tilbød Bennett seg å stille opp som mekler i en telefonsamtale han tok initiativ til med Putin. Frankrikes president Macron var også svært aktiv i første fase etter invasjonen og kom med konkrete forhandlingspunkter etter møter med Putin, men dette forsvant ut i intet.

> *Vi vil fortsette sammen med våre venner i verden å bygge en bro mellom partene for å stoppe denne krigen.*

Mandag 21. mars meldte statsminister Bennett at Ukraina krever ikke lenger NATO-medlemskap, Russland krever ikke Ukrainas president Zelensky fjernet eller et demilitarisert Ukraina. Han sier videre: «Vi har posisjonert Israel slik at det gir oss mulighet til å ha fortløpende kommunikasjon med begge parter som er ærlig og åpen slik at vi kan oppnå resultater i forhandlingene». Videre sa Bennett: «Vi vil fortsette sammen med våre venner i verden å bygge en bro mellom partene for å stoppe denne krigen, det er det beste som kan skje». Mandag 21. mars var det israelske feltsykehuset i Vest-Ukraina fullt operativt, og de har lovet 100 tonn humanitær hjelp som er i gang.

Vestens manglende vilje til forhandlinger er forbløffende. Norge har en forsvarsevne langt under pari. Det Norge må gjøre er å iverksette en umiddelbar opprusting av norsk forsvarsevne inkludert sivilforsvaret og tilfluktsrom. Videre må NATO holde fast på at om Russland utvider aggresjonen mot NATO-land vil de bli møtt med all vår kraft. Dernest er det avgjørende viktig å gjøre det tydelig at vi støtter en forhandlingsløsning mellom Ukraina og Russland. Regjeringen Støre gjorde etter mine vurderinger en god beslutning i å sende M-72 og annet materiell til Ukraina, samtidig som NATO gjør rett i å ikke iverksette en no-fly zone for å hindre direkte kontakt mellom NATO og Russland. Til sist vil jeg anbefale regjeringen å åpne for 100 000 ukrainske flyktninger til Norge. Dette er Norges nærområde, og her skal vi ta ansvar. Det vi ikke har råd til er krig mot Iran, Kina og Russland på en gang, og det burde heller ikke være nødvendig. Israel har kanskje rett, igjen.

Erik Selle *partileder*

Hentet flyktninger til trygghet i Norge

46 flyktninger fra krigsherjede Ukraina er hentet til Norge og Søgne med buss etter initiativ fra avtroppende fylkesleder i Agder, Svein Kristiansen. Han er International president i motorsykkelklubben Disciples Motorcycle Ministries med avdelinger i mange land, deriblant Ukraina. – Det var Disciples-familien vi dro ned for å hente, sier Svein. Nå er de innlosjert hos familier i Søgne og Mandal. Fire av dem bor hos Svein og kona Eirunn.

Avtroppende fylkesleder i Agder, Svein Kristiansen, sammen med en av familiene som er hentet ut av Ukraina. Fra venstre: Ulia (48) sammen med barna Mqusha (17), Sasha (10) og Egor (7) foran Svein, og på motsatt side fra venstre Ludmila (69), Pavel (62) og Evgenia (41).

Svein Kristiansen (52) har vært med i PDK siden mai 2014. Han tok initiativ til å starte PDK lokallag i Søgne hvor han bor, i Sogndalen og i Mandal, og hjalp Knut Harry Nilsen med flere å starte lokallag i Kristiansand. Han satt tre år i fylkesstyret i PDK Vest-Agder med Arnstein Fedøy som leder, og har vært fylkesleder i PDK Agder det siste året inntil han fikk avløsning på årsmøtet nå i mars. Svein er mannen med det store hjerte for alle mennesker, en varm evangelist, kjent for å dele ut gode bamseklemmer, sier nesten alltid ja og tar svært ofte initiativ for å få gode ting til å skje.

Helt fra dagen da Russland gikk til krig mot Ukraina 24. februar var han i kontakt med sine kristne venner ved Disciples avdeling i Kiev og også andre steder i Ukraina. – Vi hadde kontakt med Svein hver dag og fortalte ham at vi helst ville bli i Kiev og at vi hadde et håp om at krigen snart ville stanse, forteller Evgenia (41). Hun tilhører motorsykkelklubbens avdeling i Kiev og besøkte Disciples i Norge og Søgne i 2019 sammen med mannen sin.

Men etter hvert som de russiske angrepene tiltok i omfang og styrke og fluktrutene ut av Kiev ble færre, så besluttet de etter to uker med krig å komme seg ut av Kiev. Evgenia og mannen kjørte motorsykkel den lange veien til den rumenske grensen hvor Disciples i samarbeid med Oasen Søgne ventet med en buss som skulle frakte dem til Norge. Moren Ludmila (69) og hennes samboer Pavel (62), søsteren Ulia (48) og hennes barn Mqusha (17), Egor (7) og Sasha (10) fikk hjelp av Røde Kors til å komme seg til togstasjonen i Kiev og klarte å komme med et stappfullt tog som tok dem til byen Chernovcy nær den rumenske grensen. Det var en 18 timer lang togtur der toget flere ganger stoppet helt opp, fordi det var russiske krigsfly i luften over. Flyktningene, som i stor grad er hjemmehørende sørvest i Ukraina, ble så transportert ut av Ukraina og hentet i Romania nær den ukrainske grensen.

– Det er mange menneskesmuglere på grensen som står der klare til å dra kvinner og barn med inn i bilene sine, forteller Svein. – Man bør derfor ha noen kraftige karer med som kan sikre at kvinner og barn blir trygt geleidet fra det ene transportmiddelet til det neste.

Mannen til Evgenia fikk ikke lov til å forlate Ukraina. Heller ikke mannen til Ulia og deres eldste sønn på 26 år fikk lov å reise ut. Den 26 år gamle sønnens kone er også igjen i Kiev. – Vi har kontakt med dem daglig, men det er vondt og vanskelig å vite at de er der i stor fare, sier Ulia. – Vi tenker på dem hele tiden, og ber.

De er alle svært takknemlige for den hjelpen og omsorgen Oasen Søgne og motorsykkelklubben Disciples har vist dem, og takker norske myndigheter for at de har fått lov til å komme til Norge.

Disciples og ledelsen i Oasen ser nå på muligheten for å hente flere flyktninger fra Ukraina.

Lisbeth Hoskuldsen

Freedom Convoy Norway

PDK MED STERK APPELL

Lørdag 19. februar var det folkefest i Oslos gater, et arrangement til støtte for lastebilsjåførene i Canada. Det ble en kjempemarkering med mye kjærlighet og omtanke, og en god profilering av PDK som helt fra første stund har sagt nei til koronapass. PDK krever at vaksiner er frivillig hvilket innebærer at ingen represalier følger et valg om ikke å bli vaksinert. Videre krever PDK at hemmeligholdelsen av beslutningsgrunnlaget for koronatiltakene fjernes, og at barn og unge ikke vaksineres.

Partileder Erik Selle holdt appell.

Partileder Erik Selle holdt en appell foran Stortinget i forbindelse med arrangementet som du kan lese her:

På tirsdag ankom jeg Frankfurt lufthavn med et fly fra Afrika som var relativt stort og smekkfullt. Da vi skulle gå ut av flyet fikk vi melding om å ta frem pass, fordi det skulle være ekstra papirkontroll. Det tyske politiet hadde satt opp to personer i enden av den lille trange gangen man går igjennom for å komme opp til «gaten», og der stod vi som sild i tønne i 10 minutter og ventet på at tysk politi skulle foreta sin papirsjekk. Så kom vi til sikkerhetskontrollen hvor det var like mye kaos, folk stod like mye oppå hverandre, men fikk kjeft av personellet for at ikke ansiktsmasken var over nesen. Deretter kom vi inn i terminalen hvor folk virrer rundt i butikkene og stod tett på «gatene», og på det tyske Lufthansa flyet fra Frankfurt til Oslo fikk jeg æren og gleden av å sitte i et midtsete med nesen 15 cm fra den ene sidemannen mot vinduet og 15 cm på den andre siden mot midtgangen.

Da jeg tenkte at jeg skulle sette meg ned å få en frokost på restauranten, så kom servitøren og spurte: «Kan jeg få se ditt koronapass?» Og da sa jeg at: «Det får du selvfølgelig ikke. Men har du gjort deg noen betraktninger om relevansen for koronapass når du ser hva som skjer rundt deg her?» Og da svarte den stakkars jenta som prøvde å servere meg at: «Det er tysk lov. Jeg har ikke lov til å servere deg. Du må gå.»
Så mye logikk er det i koronapasset!

I dag leste jeg høringsnotatet som har frist 4. mars og håper alle dere sender inn et svar til departementet. I høringsnotatet står det: «Alle EØS-land har etablert koronasertifikat i tråd med EU-regelverket. Dette er de forpliktet til.» Det betyr at det er dypere sammenhenger her enn smittevern. EØS-avtalen er en suverenitetsavståelsesavtale som hindrer oss i å ta gode, nasjonale frihetsvalg. Land i Europa som Østerrike og Tyskland gjør dårlige totalitære valg, og det norske folk har sagt nei til EU to ganger. Det er et udemokratisk system som vi nå er svinebundet til, og de som jobber på Stortinget bruker det som en unnskyldning for å ta fra oss vår nasjonale handlefrihet. Det sier vi nei til!

Dette har vært ganske synlig helt fra begynnelsen av. Til den første høringen som kom i 2020 om koronasertifikatet, så skrev jeg en høringsuttalelse hvor vi sa kategorisk nei til koronapass som forutsetning for handlefrihet og bevegelsesfrihet i Norge. Og den manglende effekten av vaksinen har jo vist hvor riktig dette er.

Jeg fikk en henvendelse fra en mann som jobber i en helseetat i Norge. Han er ikke vaksinert og han ble kalt inn til sjefen og fikk beskjed om at siden han ikke var vaksinert så måtte han ta to PCR-tester i uken i motsetning til sine kolleger som var vaksinert. Vi skrev til sjefen at dette har ingenting med smittevern å gjøre, fordi om man har tatt vaksinen så har det nå vist seg at man smitter og kan bli smittet.

Disse tiltakene som rammer befolkningen er altså ikke smittevernsbegrunnet, og da må man lure på hva er egentlig motivasjonen? Det må være frivillig å ta en vaksine i Norge. Regjeringen og myndighetene sier at vaksine er frivillig, men det er jo ingen vaksine som er frivillig hvis det medfører represalier ikke å ta den. Og det er derfor vi står her i dag.

PDKs kommunestyrerepresentant, Frank Rørheim (i midten), kjøpte resolutt en lastebil, og lagde PDK profilering på hele bilen for å kunne kjøre rundt i Oslo under markeringen 19. februar. T.v. Levi Johansen og t.h. Einar Christensen.

Nasjonalstatens styrke ble vist da Kina-viruset kom til Europa. EU var handlingslammet, og nasjonalstatene grep inn i det de kanskje tenkte var det beste for sin befolkning. Vi må få et nasjonalstatenes Europa hvor nasjoner får velge sin egen kurs, og i Norge så vil vi velge frihetens kurs. Det er ganske sjokkerende å se hva som skjer i Canada. Stephen Harper var kanskje den beste statsministeren Canada har hatt, i perioden 2006 til 2015, en frihetselskende, demokratielskende statsminister som ledet et Canada som mennesker i hele verden ønsket å søke til. Jeg har mange venner fra ulike himmelstrøk som i dag bor i Canada. Men disse siste syv årene under Justin Trudeau, så har Canada blitt en nasjon jeg ikke kjenner igjen, og jeg kjenner mennesker som i dag flytter ut av Canada på grunn av de totalitære trekkene og de overgrepene mot befolkningen i det landet som Trudeau nå leder.

Dette viser hvor ekstremt viktig valg er. I et valg i Canada så gikk de altså fra frihet til en totalitær tenkning. Og vi er et land med en PST-sjef som har gått ut og advart mot mennesker med antistatlig overbevisning og tankegods. Jeg var i Afrika da jeg leste dette og tenkte er det KGB-sjefen i Sovjet som har uttalt seg! Handler ikke demokratiet om at vi skal møte og utfordre myndighetene og diskutere de beslutningene som tas!? Nei kjære PST-sjef det er ingen av oss som har antistatlig tankegods. Men hvis vi er kommet dit i Norge at det er folket som må ha tillit hos politikerne istedenfor at politikerne skal ha tillit hos folket, så er vi blitt som nasjoner vi ikke ønsker å sammenligne oss med.

Det er ikke slik at statsministeren i en nyttårstale kan kreve tillit fra folket, og det er ikke slik at når vi har hatt de mest dramatiske nedstengningene i Norge siden krigen, hvor man hemmeligstempler beslutningsgrunnlaget i 60 år, så er ikke det en søknad om tillit i befolkningen. Og jeg tror det er sant som kommentatorer skrev at det som skjer i Canada er en arbeiderklasseoppvåkning. Det er de som er mest økonomisk utsatt som har fått det vanskeligst under denne perioden. Hvor er venstresiden sin støtte til Freedom-aksjonen i Canada? De er travelt opptatt med å fortelle oss at vi er konspirasjonsteoretikere.

PDK-lastebilen var godt synlig på veien under Freedom Convoy Norway 19. februar, markeringen til støtte for truckerne i Canada.

I august fikk jeg æren av den selvoppnevnte norske konspirasjonsteorijeger John Færseth som skrev en artikkel om meg og PDK i Vårt Land. Det førte til at jeg ble oppringt av en journalist i VG som var meget aggressiv og spurte hvordan jeg kunne være konspirasjonsteoretiker, og jeg stilte spørsmålet tilbake: «Hva mener du med det?» «Jo, du snakker om koronapass.» Da sa jeg at: «Koronapass er innført i Europa, og hvis du lurer på om det kommer her, så er jeg kanskje bare litt føre var.» Og her står vi i dag og har en høring som ønsker at vi skal gjøre som EU, som Tyskland og Østerrike. Og jeg har en klar beskjed til politikerne: Vi ønsker ikke å gjøre som Østerrike og Tyskland. Vi ønsker frihet. Og derfor vil jeg be Jonas Gahr Støre og Erna Solberg og alle våre kjære politikere på Stortinget om å sette 60 års hemmelighold for beslutningsgrunnlag for koronatiltakene i null, for bare da kan vi ta stilling til om vi kan ha tillit til de vurderingene som er gjort.

Og til slutt så vil jeg si at det er helt åpenbart at skal du sikre frihet, demokrati og trygghet i Norge de neste hundre år så er det sundt med litt utskifting av makten på Stortinget. Da er min anbefaling at de neste to valgene så stemmer det norske folk bare på partier utenfor Stortinget.

Partiet De Kristne sier NEI til endringer i smittevernloven
Se vårt høringssvar på høringsnotat med følgende overskrift: «Midlertidige endringer i smittevernloven (forlengelse av reglene om koronasertifikat). www.dekristne.no «NYHETER» Høringsfrist var 4. mars.

NY LOKALLAGSLEDER I BERGEN MOTIVERER TIL INNSATS

Marita Moltu, tidligere varaordfører i Bergen, har sagt ja til å være lokallagsleder dette året som hun omtaler som veldig viktig for partiet. – Fordi vi mer enn noen sinne må gjøre en innsats for å få Norge på rett kurs, sier hun.

STYRET I PDK BERGEN: Fra venstre: Inger Johanna Demdal, Petter Eltvik, Harald Wigum, Otto Gams Steine, Marita Moltu (lokallagsleder), Stig Bruun og Bjørn Holmvik.

Hun har vært aktivt med i bystyret i Bergen siden 2007 og er en erfaren politiker. Nå er hun klar for å gjøre en jobb i PDK etter å ha vært igjennom et prøvelsens år med sykdom. Det siste året har hun vært sykemeldt og vært igjennom kreftbehandling.

- Men nå er jeg frisk og motivert til å gjøre en jobb i dette året som ikke er et hvileår for partiet, understreker hun. - Alle lokallag må nå jobbe godt med organisasjonen, for å finne ut hvilken kompetanse vi har blant medlemmene og få frem de som skal stå på listene neste år. Begynn allerede nå med å skolere og dyrke fram gode profiler, og få opp troen på at nå skal vi komme inn i bystyrene.

Begynn å jobbe med listene nå!
- Få listene klare så tidlig som mulig, for å kunne begynne å jobbe aktivt, oppfordrer Marita. - Ha gjerne felles samlinger med de som står på listene i hele fylket.
Hun understreker at skolering er viktig, og at det er en bratt læringskurve for de som ikke har politisk erfaring. Derfor er det viktig at de som står på listene er skolert og forberedt på det de skal gå inn i, og at de har en god base med mennesker som står med i forberedelser. Ingen skal oppleve at de står alene i behandling av saker som kommer opp i de ulike bystyrene, kommunestyrene eller fylkestingene.

Partiprogrammet
Man bør også ha et politisk program å vise velgerne i valgkampen, som er godt gjennomarbeidet, og det bør man begynne å jobbe med allerede nå.
- Ved forrige lokalvalg jobbet vi her i Bergen grundig med programmet. Det tok lang tid, men vi var veldig stolte av å kunne vise fram resultatet. Det var et nyttig arbeid. Programmet skal behandles og vedtas på et årsmøte eller et medlemsmøte for deretter å trykkes opp, og denne tiden går veldig fort frem mot valget.

Verv nye
- Vi bør også ha fokus på å verve nye medlemmer. Snakker du med folk om politikk, så husk å stille spørsmålet: «Har du lyst til å være med?» Man må ikke være redd for å spørre, for vi har grunn til å være stolte av partiet og programmet vårt. Og selv om vi er små foreløpig, så har vi et stort potensial, særlig med den utviklingen som vi ser i samfunnet nå.

- Jeg ønsker veldig å få andre i partiet til å blomstre, å få frem de talentene som vi vet finnes der, sier Marita. - Og jeg vet det for jeg har vært der selv. Jeg har vært helt grønn, men så har jeg våget å prøve meg og så endte jeg med å bli varaordfører og har lært en masse om politikk og å takle og stå i stormer, for det kan storme i det politiske og særlig i disse tider. Man lærer seg å bli «hardhudet» og du må bestemme deg for å stå for noe selv om det kan koste deg karrieren. Jeg gjorde meg tidlig opp en mening om at det er ikke karrieren jeg er her for, men for å gjøre en forskjell. Da må man våge å skille seg ut, våge å være den man er. Vi kan uansett ikke gjøre alle til lags, men vi skal være en stemme som representerer våre velgere. Alle har noe å lære og vi må være ydmyke og lytte, men være frimodige med det vi har.

Lisbeth Hoskuldsen

PARTIET DE KRISTNE
Frihet og trygghet for alle.

Inspirasjonshelg på Hermon

Det ble en sosial helg spekket med politikk, Bibel og moro i skibakkene da De Kristnes Ungdom (DKU) var samlet på Hermon Høyfjellssenter 11.-13. mars. Lørdagen avholdt DKU sitt årsmøte digitalt og har fått et godt, nytt styre.

Flere av DKUerne koste seg i slalåmbakken. Fra venstre: Steinar Håland Aarlid, Verene-Marlene Eliassen Bakstad og Kristian Viorel Vaaje.

DKUerne samlet på Hermon Høyfjellssenter fra venstre foran: Kristian Viorel Vaaje, Karl Tobias Hansen, Verene-Marlene Eliassen Bakstad, Steffen Savland, Kristian Eik, Steinar Håland Aarlid og leder Geir Olav Tungland.

Det ble naturlig nok mye snakk om politikk og også Bibel da DKUerne var samlet på Hermon for å bli kjent, få faglig påfyll og å ha det gøy sammen. Hva er politikk og hva er Bibel? Dette var noe flere var opptatt av og som det ble snakket mye om.

DKU-leder Geir Olav Tungland understreket at det er viktig både å ha Bibelen som forankring, og at det er viktig å snakke med utgangspunkt i hva motparten sier. «Hvis du ikke forholder deg til hva den andre sier, så melder du deg selv ut av samtalen. Svarer du for eksempel med et bibelvers når du blir spurt om hva du vil utrette politisk, så svarer du ikke i tråd med mandatet du har som politiker», understreket Geir Olav. «Det spiller ingen rolle hvor rett du har i bibelverset ditt. Det dreier seg om å være saklig både i politisk og bibelsk sammenheng.»

Forøvrig ble det mye snakk om relasjoner, at det er viktig å være fri, være seg selv, og å ta hensyn til den andre.
– Jeg ville gi dem et grunnlag for politikk, fundamentet vi bygger på og hvordan de skal møte andre som ikke har det fundamentet, sier Geir Olav. - Vi må vite hva som er fundamentet vårt, hvilke saker vi ikke går på kompromi med og hvilke saker som er mindre viktige. Vi skal også ha en god relasjon med folk vi er uenige med, så langt det står til oss, selv om de skulle være irrasjonelle og vi må trekke frem urimeligheten i hva de står for og mener.

Det var syv DKUere fra forskjellige steder i landet samlet på høyfjellet, Bergen, Oslo, Drammen, Tromsø og Sørlandet. I tillegg hadde de taler via nett. Ole Iacob Prebensen, nyvalgt fylkesleder i Agder, snakket om Israel, Ukraina og politikk.

- Og det var veldig bra, strukturert og ryddig, forteller Geir Olav. – I tillegg var det mye rom for refleksjon.

DKUerne forteller at det var veldig bra å være på Hermon Høyfjellssenter. Det var gode hytter, flott beliggenhet og de ble møtt med en «goodwill» som man vanligvis ikke møter andre steder.
– Folk kom godt overens og det var god dialog hele veien, forteller Geir Olav. – Vi håper mange flere blir med neste gang vi arrangerer en helg for DKUere. DKU skal og vil være med på å forme morgendagens politikk basert på Norges beste partiprogram.

Lisbeth Hoskuldsen

Det nye styret i DKU:
Geir Olav Tungland, leder (Oslo)
Karl Tobias Hansen, nestleder (Tromsø)
Steffen Savland, nestleder (Naustdal)
Kristian Viorel Vaaje, styremedlem (Froland)
Verene-Marlene Eliassen Bakstad, vara (Solbergmoen)

Nytt lokallag etablert på Karmøy

Torsdag 20. januar ble det etablert lokallag på Karmøy med Svein Harald Varne som leder, Ingebjørg Sjo Toft som nestleder og med styremedlemmene Reidar Vea, Harald Halvorsen, Hawi Wakjira og Arna Andersen.

Dette er noe av det PDK Karmøy ønsker å jobbe for i sin kommune:

- Fronte de kristne verdier for barn fra barnehage til skole
- Alenemødre bør få gratis barnehageplass
- Enslige forsørgere må få reduserte kommunale avgifter
- Den gamle «husmorvikar» tjenesten må gjenopptas, slik at familier som sliter med blant annet sykdom skal kunne få hjelp i en overgangsperiode
- Stans i videre utbygging av vindkraft, eventuelt se på om bølgekraft kan være et alternativ

Øverst til venstre er Hawi Wakjira, (styremedlem) Ingebjørg Sjo (nestleder) og Svein Harald Varne (leder). Nederst til venstre Harald Halvorsen, Arna Andersen og Reidar Vea, alle styremedlemmer.

Gratulerer med bryllupet 12. mars Peggy og Per Arne Tosse

Per Arne har vært med i PDK siden mai 2013, og satt i styret i PDK Stryn siden lokallaget ble etablert sommeren 2018.

PARTIET DE KRISTNE
Frihet og trygghet for alle.

Returadresse:
Partiet De Kristne
Postboks 260, 4802 Arendal

NORGE P. P.
posten

Et parti for de som sliter

I samfunnet vårt er der mange som sliter, enten økonomisk, helsemessig eller man har falt mellom to stoler i systemet. Vi må da ikke glemme at vi er alle født likeverdige, og at alle har krav på et verdig liv. For de av oss som sliter, uansett årsak, finnes det et parti som kan endre på dette. Det er PDK.

Derfor er din stemme så utrolig viktig for at vi skal kunne få til en endring. En endring der vi sammen kan sørge for at alle som trenger det, får den hjelpen de trenger. PDK er partiet som er på lag med alle, ikke minst de som sliter og har minst. Et parti som vil at alle skal leve i et samfunn som er trygt og fritt. Alle mennesker, enten man er religiøs eller ikke, har et grunnleggende syn på livet og verden. Med dette følger et sett verdier og holdninger som preger avgjørelser og legger føringer for adferden vår.

I et samfunn med stor ustabilitet, og med en krig i Europa, så vil forskjellene mellom mennesker bare øke.
Da med tanke på inntekt, sparemuligheter til å kjøpe seg sin egen bolig, utdanningen, få og oppfostre barn eller kunne reise på ferie med familien. Vi vil i framtiden se at et flertall i samfunnet vil ha nok med å betale for grunnleggende behov som mat, bolig, strøm, transport og klær. Denne utviklingen vil være med på å fjerne middelklassen slik vi kjenner den, skape større forskjeller mellom dem som har og dem som ikke har. Er dette et samfunn vi vil ha, ikke minst oppfostre våre barn i?

I dagens Norge ser vi at den politiske viljen til «å hjelpe vanlige folk» er i tilbakegang. Den politiske eliten på Stortinget ser ut til å leve i en verden de svakeste i samfunnet bare kan drømme om. Vi ser at inflasjonen i alle land øker, også i Norge. Dette skjer grunnet statens bruk av penger, krig, handelsavtaler og det grønne skiftet. Dette handler om realpolitikk, og er en ønsket utvikling i Norge. Mange sier at man ikke kan gjøre noe med dette, men det er ikke helt riktig.

Vi i PDK, som står opp for de tradisjonelle konservative kristne verdiene, kan se framover og vite at vi sitter på løsningene på det som utfordrer oss nå og i framtiden. PDK ønsker å bevare og beskytte Norge som en fri og selvstendig nasjon med trygge grenser, selvvalgte lover og full råderett over egne ressurser. Nasjonalstaten har vist seg best egnet som byggestein for en trygg og harmonisk verden og et godt bolverk mot kontrollerende overbygg og internasjonal ensretting. Vi ser positivt på fruktbart samarbeid mellom frie og selvstendige nasjoner, og ønsker ikke en utvikling mot overnasjonale myndigheter og politisk globalisme.

Barnefattigdommen
Over 100.000 barn i Norge vokser opp i familier med lav inntekt og dette tallet økte med 26 % fra 2013 til 2017. Barnefattigdom overgår nå fattigdommen blant voksne, i både antall og vekst. (Kilde: Bufdir)

De grupper av mennesker som storsamfunnet definerer som svake, blir ofte definert svake ut fra kriterier som ikke passer alle menneskетyper. Det betyr i praksis at man dømmer folk ut fra en gitt standard som ikke er riktig for alle. PDK ser på alle mennesker som en ressurs. Det handler bare om å bruke ressursen riktig, og på riktig plass.

Tom-André Henriksen
Fylkesleder PDK Viken

PARTIET DE KRISTNE
Frihet og trygghet for alle.